

Søren Papes tale i anledning af Poul Schlüters 90-årsfødselsdag

Taler

Søren Pape Poulsen
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

3. april 2019

Sted

Børsen

Kære Schlüter

Vi er glade for at kunne fejre dig sammen med partiet og Fonden af 28. maj 1948, som Arne Bang Mikkelsen er formand for. Arne stod jo også bag din 60-års fødselsdag. Dengang foregik det i Bella Center, og du spillede guitar med Shu-bi-dua på scenen.

Andre ved måske, at du også spiller flygel. Alle husker, hvordan du fandt musikken sammen med danskerne.

I USA havde man Reagan. Briterne havde Thatcher. I Danmark havde vi den langt mere underspillede og lyttende Poul Schlüter. Det, tror jeg, passede danskerne godt.

Danskerne lærte en statsminister at kende, som havde sprogligt overblik. Humor. Og samarbejdsevner.

Du behandlede dine politiske samarbejdspartnere godt. De fleste kender historien om, at når en konservativ minister og en minister fra et andet parti var uenige, gav du det andet partis minister ret. Det skulle aldrig hedde sig, at konservative fik særlige fordele. Og derfor fik de det ikke.

Du kunne samle. Og der var noget at samles om. Dansk økonomi skulle genoprettes, og landet skulle regeres.

Det kræver en god balanceevne og en vis behændighed at være pragmatiker. Det politiske program blev til gengæld skudt i gang med en Torpedo. Altså den

skrivemaskine, du brugte til at forfatte firkløverregeringens tiltrædelseserklæring på.

Med dine regeringer lagde du sporene til det velfungerende Danmark, vi kender i dag.

Jeg var 10 år, da du blev statsminister. I et land, der ifølge flere flirtede med statsbankerot. Der var underskud på betalingsbalancen, inflation i fuld galop og et socialdemokrati, der havde opgivet at holde styr på budgetterne og derfor overlod os et underskud på 80 milliarder kroner på statens finanser.

Et af dine ofte citerede udtryk starter med ordene: ”Det går op. Det går ned.” Men med Poul Schlüter fik Danmark en fast kurs. Også i mere end én forstand.

Du forandrede – ikke kun for at bevare – men for at forbedre. Og den danske befolkning stolede på dig.

Fra at opnå 5,5 procent af stemmerne og dermed ti mandater ved valget i 1975, til, ja, historien om de 42 mandater kender alle.

Siden har Det Konservative Folkeparti båret solet sig i den historie. Og groet i skyggen af den.

I den tid, du var statsminister, skrev aviserne om navne som Gorbatjov, Helmut Kohl, Reagan, Thatcher og Palme. Man kunne også høre om steder som DDR og Tjekkoslaviet i nyhederne i radioen. Som i begyndelsen af din regeringsperiode blev sendt på Danmarks eneste kanal: DR. Også det, blev der ændret på. Tak for det også.

Med humøret i top blev renten talt ned, og det nødvendige kursskifte i dansk økonomi blev en realitet. Til venstre for De Radikale forargedes man ofte. Til jer, der ikke har fulgt med siden 1980'erne kan jeg sige, at det siden er blevet en tradition, man meget nødtigt viger bort fra. Uanset hvor godt det måtte gå.

I dag er der bred anerkendelse af, at du ikke bare var en god statsminister. Du var den bedste, som Marianne Jelved formulerede det.

Du gik foran. Du udskrev valget i 1988, NATO-valget, blot syv måneder efter valg i '87. Fordi det var nødvendigt. Fordi det var bedst for Danmark. Den slags kræver nerver af stål. Eller også kræver det bare en fornemmelse for det danske folk. En samklang.

Du turde sætte dit mandat på spil. Du har været modig, men aldrig dumdristig. Du har været konsekvent.

Jeg var 21 år, da du takkede af.

Dyrtidsreguleringen var afskaffet. Vi var blevet gjort til et mere ansvarligt samfund; et opsparende samfund. Danmark havde fået et sundhedsministerium. Og patienterne en særlig erstatningsordning med patientforsikringsloven, for nu blot at nævne en enkelt ting. På europæisk plan var vi blevet en del af Det Indre Marked.

Og der havde på intet tidspunkt været en flertalsregering undervejs. De borgerlige stemmer havde i den grad arbejdet. Det var en tid, mange holdt af, tror jeg.

Siden har verden forandret sig. Muren faldt i din tid. World Trade Center faldt efter. Det samme gjorde 28 skud ved Krudttønden i København i februar 2015. Efterfulgt af attentatet ved synagogen i Krystalgade.

Danmark har forandret sig. Det er også en ny tid at være konservativ i.

Nye dagsordener er vundet frem. Det er også godt. Det var ikke alt, man kunne forudse i 1980'erne. Jeg tænker især på udlændingepolitikken og klimaudfordringerne.

Miljøet har altid været en konservativ sag. Jeg tror sådan set, at vi ser ens på røg, støj, klimaforandringer og møg. Men omfanget af vigtigheden af en grøn politik, synes jeg, er blevet tydeligere for enhver.

Så er der udlændingepolitikken. En stor udfordring for Danmark, som omfanget af vel har overrasket de fleste. Men jeg tror, at vi let kunne blive enige om, at det gælder både danskere født før 80'erne og dem, der er indvandret for nyligt, at vi: ”skal fremme den enkeltes initiativ og ansvarfølelse over for sin egen situation og forståelsen for, at man ikke bare kan stille øgede krav til det offentlige”, som du sagde i en anden sammenhæng i din åbningstale i Folketinget i 1982.

Men det er ikke altid, at jeg rammer den tone, du ville have brugt. Du har derfor også haft sendt mig et brev forud for sidste valg. Den handlede om vores kampagne. Og du skal vide, at jeg har taget dine ord til mig. Når den største af dem alle og sit politiske forbillede skriver med en formaning, så slår hjertet et ekstra slag og der tages luft ind.

Jeg har faktisk købt dig et farvebånd til Torpedo-rejseskrivermaskinen. Så du kan roligt blive ved med at skrive. Jeg håber, at det er spole 7-farvebånd, du bruger. Det har en ekspert fortalt mig, at det er. Ellers så løser vi nok også det.

Du har været en inspiration. En rolig hånd på roret i en tid med indenrigspolitisk udfordringer.

Du har givet os fem år som europaparlamentariker, mere end 10 år som statsminister, små 20 år i spidsen for Det Konservative Folkeparti og 30 år som folketingsmedlem.

Din pragmatiske tilgang til et langt liv i politik gør da også, at der også er et citat til de fleste lejligheder. Jeg har da i hvert fald mere end én gang samlet opbakning til et synspunkt ved at spille Schlüter-kortet. Du samler os stadig, selv på dit halvfemsindstyvende år.

Der er heldigvis ting, der ikke ændrer sig.

Men verden kender kun til én retning. Og det er fremad. Også selvom vi er nogle, der foretrækker, at det sker i et tempo, hvor alle kan følge med. Også selvom vi nogle gange længes efter det Danmark, vi husker.

Du var det sidste århundredes konservative statsminister. Hele Danmarks statsminister. Hjertelig tillykke med de 90 år.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Det Konservative Folkeparti, Hyldesttale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/soren-papes-tale-i-anledning-af-poul-schluters-90-arsfodselsdag>